

Чому ми вшановуємо Пресвяту Богородицю?

Без будь-якої пошани, щоб не сказати гірше, певні так звано певні християнські церкви ставляться до Богородиці — Матері Ісуса Христа.

Одна баптистка, з котрою мені довелося на цю тему говорити, сказала:

— Ваша Богородиця така сама жінка, як і я.

Я її, цю сектантку, спитав:

— А у Вас син є?

— Авжеж є.

— А він хто у Вас, Спаситель світу?

— Ні, він у колгоспі пастухом працює.

— Так от, коли б Ви народили не пастуха, а Спасителя світу, коли б Ви народили Христа, Матір'ю Якого була Діва Марія, то тоді й говорили б, що Ви така ж, як і Вона. Але доки Ви такого не зробили, то й не кажіть цього. Не богохульствуйте.

Ми, православні, вшановуємо Пресвяту Богородицю як Матір Ісуса Христа.

Отож, давайте поміркуємо навіть чисто по-людському: хто не шанує, ображає матір, той ображає і її сина. А хто ображає сина, той робить боляче і його матері. Коли б якийсь хуліган, увійшовши до чужої хати, почав там брудними словами ляяти матір у присутності її сина, то хіба цей син не заступився б за честь своєї матері? Хіба він не викинув би з хати цього бешкетника? Якщо він добрий син, то обов'язково б таке зробив.

Чи ж буде Христос милостивим до сектантів, котрі ображають Його Святу Матір? Ні, не буде! Він не впустить сектантів до Свого Небесного Царства. Виходить, що сектанти-богохульники, вороги Божої Матері, самі себе вже засудили.

Православні Діву Марію називають Богородицею, Богоматір'ю, Матір'ю Господа. Чи мають вони право так її величати? Чи є для цього якісь підстави у Святому Письмі? Так, є. Коли Діва Марія прийшла до Своєї родички Єлисавети, то ця, побачивши її, «сповнилась Духа Святого і голосно сказала: благословенна Ти між жонами, і благословений плід утроби Твоєї! І звідки це мені, що Мати Господа мого прийшла до мене?» (Лк. 1, 41–42).

Як бачимо, Єлисавета називає Діву Марію «Матір'ю Господа». І не від себе вона це робить, а від Духа Святого, Яким сповнилась. Дух Святий відкрив їй, що перед нею стоїть Та, Яка світові принесе, подарує Господа в людському тілі.

Про те, що Діва Марія не є простою жінкою, як говорять сектанти, свідчать слова Архангела Гавриїла, котрий їй сказав: «Радуйся, Благодатна! Господь з Тобою, благословенна Ти між жонами» (Лк. 1, 28). Кому з жінок Архангел ще таке казав? Чи чула хоч одна сектантка на свою адресу такі слова? Ні, не чула! То як же вона може говорити, що вона така ж, як і Діва Марія? Що між нею і Богородицею нема різниці?! Жахливі слова!.. Ми не лише величаємо Божу Матір, ми також молимося їй. Чи є в нас для цього підстави? Так, є. У Святому Письмі, до якого так люблять апелювати сектанти, і є ці підстави. Сама Пречиста Діва Марія каже: «Віднині ублажатимуть Мене всі роди» (Лк. 1, 46–49). Ублажати — значить, прославляти, величати, благодати, просити допомоги, захисту. Ці слова є пророчими. Вони теж сказані під впливом Святого Духа. І ми є свідками здійснення цього пророцтва. Нема країни, нема нації, які нічого б не знали про Божу Матір. На Її честь лунають молитви, псалми, будують чудові храми, малюють ікони. Їй служать Сили Небесні, перед Нею вклоняється вся земля, Її ублажає все людство.

Матір Божа слухає наші молитви і допомагає нам. Після Свого Успіння Пречиста Богоматір явилась апостолам і сказала: «Я з вами в усі дні до кінця віку». Свою обіцянку Вона виконує.

У 911 році, коли сарацини оточили Константинополь і вже, здавалося, не було нікому спасіння, Богородиця явилась у Влахернському храмі і покрила віруючих Своїм Омофором.

Коли турки в 1675 році хотіли розорити Почаївський монастир, Божа Мати явилася на небі з великою кількістю Ангелів. Турки, не зрозумівши видіння, почали в Богородицю стріляти з луків, але стріли поверталися назад і вбивали тих, хто стріляв. Деякі з турецьких воїнів після цього стали християнами і навіть ченцями почаївськими.

Перша світова війна. 1914 рік. Над окопами ворогуючих сторін з'являється Богоматір. Її бачать німці та наші солдати. Робляться з цього видіння зарисовки, які й досі зберігаються в музеях. Цей факт не заперечується навіть завзятими атеїстами. А сектанти?..

У 1917 році Божа Матір являється у селі Фатима і говорить про революцію в Росії та про її наслідки. Бачать це чудо десятки тисяч людей.

Каїр, Єгипет, 1968 рік. Богородиця тут являється на куполі храму. Це чудо почалося 2 квітня і тривало декілька місяців. Сюди їхали сотні тисяч людей, щоб на власні очі переконатися в цьому. Тут побували журналісти, фоторепортери, які робили фотозйомки, тут побували духовні особи, представники влади, тут побували православні, католики, протестанти і мусульмани. Усі, без винятку, бачили це велике чудо.

Тут багато хворих отримали повне зцілення. Хворий на рак Саліт Абдель-Малек став здоровим, що підтвердив професор доктор Азіс Фам. У мусульманки Рамодан Алі Хусейн була хвора щитовидна залоза. Лікарі не допомогли. Її чоловік, теж мусульманин, поїхав дивитися чудо, помолився там за свою дружину, і вона видужала. Зцілення засвідчили лікарі. Мадіха Мухаммед Саїд, дівчина 20 років, студентка, після душевного потрясіння осліпла, і в неї відібрало мову. Лікування не допомагало. Брати її повезли до Каїрського храму, на місце явлення Богоматері. Під час молебня сліпа й німа дівчина закричала: — Діва, Діва!

Хвора почала бачити й говорити. Перед мікрофоном вона розповіла про себе, про хворобу і подякувала Божій Матері за Її милість.

У спеціальній брошюрі, виданій з цього приводу, розповідається про численні чудеса, зцілення, які відбувалися тут і були ретельно перевірені медиками, щоб ніхто нікого не міг запідозрити у фальші.

Почаївська Лавра — велика святиня України. Вона перебуває під особливою опікою Богородиці. У 1958 році, о четвертій ранку, Пречиста явилася над цією обителлю. Одяг на Ній був чорний, чернечий, а в руках Вона тримала чорний Омофор. Першим Її побачив монастирський сторож, котрий розбудив прочан, які приїхали до Лаври на молитву. Видіння тривало протягом 40 хвилин, після чого його закрила чорна пелена.

Коли мені розповіли про це, я сказав: «Бути біді. Церкву чекає велика спокуса, потрясіння, бо Матір Божа була в чорному. Але той факт, що Вона над Лаврою тримала Омофор, дає нам надію на Її захист. Матір Божа не покине нас».

Так і сталося. З цього самого горезвісного 1958 року почалося гоніння на Церкву взагалі й на Лавру зокрема. Та Божа Матір не покинула нас у цей жахливий для вірних час.

Якби Божа Матір була звичайною людиною, то чи могли б від Неї творитися такі чудеса? Сектантка говорить, що вона така, як і Божа Матір. Але цікаво знати, чи є десь така сектантка, щоб вона являлася на небі, щоб від неї так багато було чудес? Ні, щось не чути, і ніколи такого не буде!

Трагедія сектантів не стільки в тому, що вони помиляються, скільки в тому, що вони не хочуть каятися. Бог милостивий, Він прощає всякий гріх людині, не прощає гріха лише того, в якому людина не кається. Вперте і свідоме перебування у гріху — це є та сама хула на Духа Святого, яка не прощається ні в цьому, ні в тому віці (Мф. 12, 31)